

УДК 342.9:343.85:364.632.4

DOI <https://doi.org/10.32782/2311-8040/2026-2-3>**Гурковська Катерина Андріївна,**

старша викладачка кафедри адміністративно-правових дисциплін
Навчально-наукового інституту права, психології та безпекознавства,
Львівський державний університет внутрішніх справ,
вулиця Городоцька, 26, Львів, 79000, Україна
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5026-626X>

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ВЗАЄМОДІЇ СУБ'ЄКТІВ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ

Анотація. У статті здійснено адміністративно-правову характеристику взаємодії суб'єктів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству. Проаналізовано та систематизовано наукові підходи до розуміння категорії «взаємодія», що дало змогу виокремити три основні підходи до її трактування: як управлінської категорії, системного процесу та адміністративно-правового механізму.

Обґрунтовано, що взаємодія суб'єктів є ширшим поняттям, ніж міжвідомча взаємодія, оскільки охоплює узгоджену діяльність не лише органів державної влади, а й органів місцевого самоврядування, спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб, закладів охорони здоров'я, освіти, системи безоплатної правничої допомоги, громадських і міжнародних організацій та інших суб'єктів, уповноважених законодавством.

Запропоновано авторське визначення взаємодії суб'єктів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству як врегульованого нормами адміністративного права системного процесу узгоджених дій уповноважених суб'єктів, спрямованого на координацію діяльності, інформаційний обмін і реалізацію спільних заходів щодо запобігання, виявлення та припинення домашнього насильства, захисту постраждалих осіб і притягнення кривдників до відповідальності.

Визначено основні ознаки такої взаємодії, до яких віднесено спільність мети, нормативну врегульованість, компетенційну визначеність, узгодженість діяльності, системний характер, сталість інформаційного обміну та комплексний характер.

Підкреслено, що належна організація взаємодії є необхідною передумовою ефективної реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

Зроблено висновок, що запропонований підхід поглиблює наукові уявлення про адміністративно-правову природу взаємодії суб'єктів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, сприяє формуванню єдиного теоретичного підходу до розуміння цієї категорії, може бути використаний у подальших наукових дослідженнях, законотворчій діяльності та практиці функціонування суб'єктів, уповноважених реалізовувати державну політику у відповідній сфері.

Ключові слова: взаємодія, суб'єкти запобігання та протидії домашньому насильству, адміністративно-правове регулювання, домашнє насильство, міжвідомча взаємодія, Національна поліція України.

Hurkovska Kateryna. ADMINISTRATIVE AND LEGAL CHARACTERISTICS OF INTERACTION BETWEEN SUBJECTS IN THE FIELD OF PREVENTION AND COUNTERACTION TO DOMESTIC VIOLENCE

Abstract. The article provides an administrative and legal characterisation of interaction between subjects in the field of prevention and counteraction to domestic violence. Scientific approaches to understanding the category of interaction are analysed and systematised, making it possible to distinguish three main approaches to its interpretation: interaction as a managerial category, a systemic process, and an administrative and legal mechanism. It is substantiated that interaction between subjects is a broader concept than interagency interaction, as it encompasses coordinated activities not only of public authorities but also of local self-government bodies, specialised support services for victims, healthcare and educational institutions, the free legal aid system, civil society and international organisations, as well as other entities authorised by law. The author's definition of interaction between subjects in the field of prevention and counteraction to domestic violence is proposed as a systemic process of coordinated actions of authorised entities regulated by the rules of administrative law and aimed at coordinating activities, exchanging information, and implementing joint measures to prevent, detect and stop domestic violence, protect victims, and bring offenders to justice. The essential characteristics of such interaction

are identified, including a common purpose, legal regulation, clearly defined competence, coordinated activities, a systemic nature, continuity of information exchange, and a comprehensive character. It is emphasised that the proper organisation of interaction constitutes a necessary prerequisite for the effective implementation of state policy in the field of prevention and counteraction to domestic violence. It is concluded that the proposed approach deepens the theoretical understanding of the administrative and legal nature of interaction between subjects, contributes to the development of a unified theoretical approach to this category, and may be applied in further academic research, legislative activities, and the practical functioning of entities authorised to implement state policy in the relevant field.

Key words: *interaction, subjects of prevention and counteraction to domestic violence, administrative and legal regulation, domestic violence, interagency interaction, National Police of Ukraine.*

Вступ. Реалізація державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству значною мірою залежить від належної взаємодії між суб'єктами, уповноваженими здійснювати відповідні заходи. Незважаючи на законодавче визначення системи таких суб'єктів та їх повноважень, досягнення визначених законом цілей можливе лише за умови узгодженості дій, своєчасного інформаційного обміну, координації управлінських рішень і застосування єдиних алгоритмів реагування. За таких умов взаємодія набуває значення самостійної адміністративно-правової категорії, що потребує комплексного наукового осмислення.

Про актуальність досліджуваної проблематики свідчать також висновки Щорічної доповіді Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини за 2025 рік, у якій наголошено на необхідності забезпечення права постраждалих від домашнього насильства на своєчасну та ефективну допомогу й удосконалення державної політики у цій сфері, що безпосередньо пов'язано з належною організацією взаємодії уповноважених суб'єктів [1, с. 383].

Проблематика взаємодії суб'єктів публічної адміністрації тривалий час досліджується представниками адміністративного права, науки державного управління та інших галузей юридичного знання. Попри різноманітність наукових підходів, єдиного розуміння змісту взаємодії у сфері запобігання та протидії домашньому насильству не сформовано, а її адміністративно-правова характеристика залишається недостатньо розробленою.

Особливої актуальності ця проблематика набуває в умовах воєнного стану, коли нові безпекові виклики, масштабне внутрішнє переміщення населення та зростання соціальної

напруги потребують оперативної та скоординованої діяльності всіх уповноважених суб'єктів.

Метою статті є здійснення адміністративно-правової характеристики взаємодії суб'єктів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, визначення її змісту, основних ознак та формулювання авторського визначення поняття взаємодії.

Матеріали та методи. Теоретичну основу дослідження становлять праці вітчизняних учених у галузі адміністративного права, державного управління та правоохоронної діяльності, присвячені проблемам взаємодії суб'єктів публічної адміністрації та адміністративно-правового забезпечення запобігання і протидії домашньому насильству. Під час дослідження використано наукові положення, сформульовані у працях В. Б. Авер'янова, Ю. П. Битяка, О. М. Бандурки, В. В. Галуцька, В. К. Колпакова, Т. О. Коломосьця та Ю. І. Назара та інших науковців.

Нормативну основу дослідження становлять Конституція України [2], Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами [3], Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» [4], Закон України «Про Національну поліцію» [5], Постанова Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2018 року № 658 «Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству» [6], а також інші законодавчі та підзаконні нормативно-правові акти, що регламентують діяльність суб'єктів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

Методологічну основу дослідження становить комплекс загальнонаукових і спеціаль-

но-юридичних методів, зокрема діалектичний, формально-юридичний, системно-структурний, порівняльно-правовий та метод узагальнення, використання яких забезпечило аналіз нормативно-правових актів, систематизацію наукових підходів та формулювання авторського визначення взаємодії суб'єктів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству.

Результати. Функціонування системи запобігання та протидії домашньому насильству безпосередньо залежить від належної організації взаємодії між суб'єктами, уповноваженими реалізовувати державну політику у цій сфері. Саме завдяки узгодженості їхньої діяльності забезпечуються своєчасне виявлення випадків домашнього насильства, застосування передбачених законодавством заходів реагування, надання комплексної допомоги постраждалим особам та притягнення кримінальників до відповідальності. Водночас аналіз чинного законодавства свідчить, що, незважаючи на широке використання категорії «взаємодія», її легальне визначення відсутнє. Це зумовлює необхідність звернення до наукової доктрини з метою з'ясування змісту зазначеної категорії та формування цілісного адміністративно-правового розуміння цього поняття.

Наукові погляди різняться залежно від предмета дослідження, однак їх систематизація дозволяє виокремити три основні напрями наукового осмислення: розуміння взаємодії як управлінської категорії, як системного процесу та як адміністративно-правового механізму. Такий поділ є умовним, однак він дає можливість простежити еволюцію наукових поглядів і визначити найбільш суттєві характеристики досліджуваного явища.

1. Взаємодія як управлінська категорія. Перший напрям сформувався в межах науки державного управління та адміністративного права, представники якого розглядають взаємодію передусім як різновид управлінської діяльності, спрямованої на забезпечення узгодженого функціонування органів, наділених різною компетенцією. У центрі уваги перебувають питання координації діяльності, раціонального розподілу повноважень, узгодження

управлінських рішень та організації спільного виконання поставлених завдань.

Так, В. К. Колпаков визначає взаємодію як вид управлінської діяльності, що полягає в узгодженні зусиль різних органів для досягнення спільної мети, за якого кожний суб'єкт діє в межах власної компетенції, використовуючи спільні форми та методи роботи [7, с. 10]. На думку науковця, саме координація діяльності забезпечує уникнення дублювання функцій та підвищує ефективність управлінських процесів.

Аналогічної позиції дотримується О. М. Бандурка, який розглядає взаємодію як діяльність, засновану на вимогах законодавства, чіткому розмежуванні повноважень, взаємній відповідальності суб'єктів та постійному інформаційному обміні між ними [8, с. 13]. Науковець підкреслює, що ефективність взаємодії безпосередньо залежить від належного нормативного регулювання та визначення обов'язків кожного учасника управлінських відносин.

Отже, представники зазначеного напрямку розглядають взаємодію насамперед як управлінську категорію, основними ознаками якої є спільність мети, узгодженість діяльності, координація управлінських рішень, розмежування компетенції та інформаційний обмін між суб'єктами.

2. Взаємодія як системний процес. Подальший розвиток адміністративно-правової науки сприяв формуванню ширшого підходу до розуміння взаємодії, відповідно до якого вона розглядається не лише як спосіб координації діяльності суб'єктів, а як системний процес їх взаємозв'язку та взаємовпливу. На відміну від управлінського напрямку, основна увага приділяється не окремим організаційним заходам, а стійким функціональним зв'язкам між учасниками публічного управління, які забезпечують узгоджене функціонування єдиної системи.

Так, В. А. Завгородній характеризує взаємодію через категорії взаємозв'язку та взаємовпливу суб'єктів, наголошуючи, що саме ці елементи забезпечують ефективне функціонування системи публічного управління [9, с. 9]. Такий підхід дозволяє розглядати взаємодію

як безперервний процес, що змінюється під впливом зовнішніх чинників і потребує постійної адаптації організаційних механізмів. У сфері запобігання та протидії домашньому насильству це має особливе значення, оскільки ефективність діяльності окремого суб'єкта безпосередньо залежить від своєчасності та якості виконання повноважень іншими учасниками системи.

Подібний підхід простежується у працях Ю. С. Назара, який розглядає взаємодію як фундаментальну категорію, що відображає загальний взаємозв'язок явищ та процесів [10, с. 8]. У площині адміністративно-правового регулювання це означає, що кожен суб'єкт реалізує власну компетенцію не ізольовано, а як складова цілісної системи, де результати діяльності одного учасника створюють юридичні й організаційні передумови для здійснення повноважень іншими суб'єктами. Саме така послідовність взаємопов'язаних дій забезпечує ефективне функціонування адміністративно-правового механізму запобігання та протидії домашньому насильству.

Водночас і ця концепція не повною мірою враховує особливості адміністративно-правового регулювання, оскільки основний акцент робиться на системних зв'язках між суб'єктами, тоді як нормативна природа взаємодії залишається другорядною.

Наведені напрями сформували загальнотеретичне розуміння взаємодії. Водночас розвиток спеціальних адміністративно-правових досліджень у сфері запобігання та протидії домашньому насильству зумовив формування ще одного напрямку, відповідно до якого взаємодія розглядається як самостійний адміністративно-правовий механізм реалізації державної політики.

3. Взаємодія як адміністративно-правовий механізм. На відміну від попередніх концепцій, у центрі уваги перебувають не лише організаційні чи системні зв'язки між суб'єктами, а й нормативно визначений порядок їхньої спільної діяльності, особливості реалізації компетенції, координації, інформаційного обміну та досягнення спільного результату. Саме такий підхід найбільшою мірою відповідає

сучасним тенденціям розвитку адміністративного права, у якому взаємодія розглядається як необхідна умова ефективного функціонування механізму публічного управління.

Так, Т. Лях, Т. Спіріна та В. Рогожинська визначають міжвідомчу взаємодію як партнерство органів державної влади, органів місцевого самоврядування та інших установ, спрямоване на спільне досягнення цілей у соціальній сфері [11, с. 225]. Запропонований підхід акцентує увагу на партнерському характері відносин між учасниками взаємодії, що передбачає поєднання їхніх ресурсів, компетенцій і можливостей для вирішення суспільно значущих проблем.

Подальший розвиток зазначеної концепції знайшов відображення у працях О. Ю. Салманової та І. Д. Казанчук, які досліджували міжвідомчу взаємодію безпосередньо у сфері запобігання та протидії домашньому насильству. Автори пропонують розглядати її у широкому та вузькому значеннях. У широкому розумінні взаємодія охоплює процес узгодження форм, методів і способів реалізації державної політики всіма уповноваженими суб'єктами. У вузькому – характеризується як соціально-правове партнерство органів виконавчої влади, Національної поліції України, органів місцевого самоврядування та інших учасників, які в межах визначеної компетенції здійснюють узгоджені організаційні заходи, забезпечують постійний інформаційний обмін і координують спільні дії щодо запобігання та протидії домашньому насильству [12, с. 318].

Запропоновані підходи мають важливе методологічне значення для дослідження, однак, на нашу думку, категорії «міжвідомча взаємодія» та «взаємодія суб'єктів» не є тотожними. Міжвідомча взаємодія охоплює передусім узгоджену діяльність органів, що належать до різних відомчих систем. Натомість взаємодія суб'єктів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству є значно ширшим явищем, оскільки охоплює не лише органи державної влади, а й органи місцевого самоврядування, спеціалізовані служби підтримки постраждалих осіб, заклади охорони здоров'я, освіти, систему безоплатної правничої до-

помоги, громадські об'єднання, міжнародні організації та інших учасників, визначених законодавством. Саме тому для цілей цього дослідження більш коректним є використання категорії «взаємодія суб'єктів», яка повніше відображає структуру та зміст відповідних адміністративно-правових відносин.

Проведений аналіз свідчить, що сучасні умови функціонування системи запобігання та протидії домашньому насильству обумовлюють необхідність ширшого розуміння взаємодії як комплексного адміністративно-правового явища. Це підтверджується і сучасними емпіричними дослідженнями. Зокрема, результати опитування постраждалих осіб та експертів засвідчують, що в умовах воєнного стану результативність реагування значною мірою залежить від належної координації діяльності поліції, соціальних служб, судів, прокуратури та інших уповноважених суб'єктів, а основними перешкодами залишаються кадровий дефіцит, недостатня доступність окремих служб і несвоєчасне реагування [13, с. 9–11].

Важливість належної взаємодії підкріплюється й результатами Національного моніторингу спеціалізованих служб підтримки, серед ключових завдань якого визначено посилення міжвідомчої координації між соціальною, медичною, освітньою та правоохоронною системами як необхідної умови розвитку державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству [14, с. 9].

З огляду на це взаємодію суб'єктів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству пропонуємо визначати як врегульований нормами адміністративного права системний процес узгоджених дій уповноважених суб'єктів, які, діючи в межах визначеної законодавством компетенції, здійснюють координацію діяльності, інформаційний обмін та реалізацію спільних заходів, спрямованих на запобігання, виявлення і припинення домашнього насильства, захист постраждалих осіб та притягнення кривдників до відповідальності.

Запропоноване визначення відображає загальну сутність взаємодії, однак її зміст найбільш повно розкривається через систему характерних ознак. На підставі проведеного

дослідження пропонуємо виокремити такі основні ознаки взаємодії: 1) спільна мета, яка об'єднує діяльність усіх суб'єктів незалежно від їх організаційної підпорядкованості та обсягу компетенції. Науковці пов'язують мету взаємодії з об'єднанням зусиль усіх суб'єктів для забезпечення постраждалій особі можливості самостійно визначати подальше життя без насильства [15, с. 265]. Як слушно зазначає О. М. Шевчук, обов'язковою ознакою взаємодії є наявність у суб'єктів спільної мети, адже лише за такої умови може відбуватися перетинання їх діяльності. При цьому спільність мети не означає однаковості функцій і завдань, а, навпаки, передбачає їх диференціацію [16, с. 126]. Поділяючи зазначену позицію, вважаємо, що у сфері запобігання та протидії домашньому насильству такою спільною метою є забезпечення своєчасного виявлення випадків домашнього насильства, ефективного захисту постраждалих осіб, припинення протиправної поведінки кривдників і недопущення повторного вчинення насильства. Саме єдина мета забезпечує узгодженість діяльності всіх суб'єктів та визначає зміст їх взаємодії; 2) нормативна врегульованість, яка полягає в тому, що порядок взаємодії, повноваження її учасників, форми співпраці та механізми координації визначаються нормами законодавства. Як зазначає Т. М. Ященко, взаємовідносини органів публічної влади будуються на нормативно-правовій основі [17, с. 20]. Нормативне закріплення забезпечує правову визначеність діяльності суб'єктів, виключає дублювання функцій та створює належні гарантії реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству; 3) компетенційна визначеність означає, що кожний суб'єкт взаємодії реалізує лише ті повноваження, які прямо визначені законодавством. Чітке розмежування компетенції та взаємодоповнюваність функцій забезпечують законність і ефективність взаємодії. О. І. Лавренова відзначає, що компетенція є складною правовою категорією, зміст якої становлять предмети відання, а також права й обов'язки суб'єкта владних повноважень [18, с. 11]; 4) узгодженість діяльності характеризує вза-

ємодію як процес, у межах якого рішення та дії окремих суб'єктів є взаємопов'язаними, послідовними та спрямованими на досягнення спільного результату. Належна взаємодія потребує визначення її учасників, їхніх завдань, обсягу й форм спільної діяльності, розподілу функціональних обов'язків, конкретних виконавців, способів інформаційного обміну та контролю за виконанням погоджених заходів [15, с. 265]; 5) системний характер, оскільки взаємодія здійснюється не епізодично, а як складова єдиного адміністративно-правового механізму реалізації державної політики. Кожний суб'єкт є елементом цілісної системи, а результати його діяльності безпосередньо впливають на ефективність роботи інших учасників взаємодії. Саме системність забезпечує безперервність і комплексність реагування на випадки домашнього насильства; 6) сталість інформаційного обміну, що забезпечує своєчасне отримання, передачу та використання інформації, необхідної для прийняття управлінських рішень. Постійний обмін інформацією між суб'єктами дозволяє оперативно реагувати на випадки домашнього насильства, здійснювати оцінку ризиків та координувати подальші заходи захисту постраждалих осіб. Водночас інформаційний обмін має забезпечуватися не лише між суб'єктами взаємодії, а й бути спрямованим на належне інформування населення, оскільки недостатня обізнаність постраждалих щодо діяльності, місцезнаходження та можливостей суб'єктів, які надають допомогу, істотно ускладнює доступ до відповідних послуг і реалізацію їхніх прав [12, с. 9]; 7) комплексний характер взаємодії, що полягає у поєднанні правових, організаційних, інформаційних, соціальних та інших заходів, що реалізуються різними суб'єктами відповідно до їх компетенції. Законодавчим підтвердженням є положення ст. 15 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», відповідно до

яких взаємодія охоплює не лише реагування на випадки домашнього насильства, а й розроблення та виконання програм для кривдників і програм запобігання та протидії домашньому насильству, обмін досвідом, міжвідомчу підготовку фахівців, здійснення моніторингу та інші взаємопов'язані заходи [4].

Висновки. Проведене дослідження дало змогу встановити, що в адміністративно-правовій науці відсутній єдиний підхід до розуміння взаємодії суб'єктів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству. Систематизація наукових поглядів дозволила виокремити три основні концептуальні напрями до її розуміння: як управлінської категорії, як системного процесу та як адміністративно-правового механізму, кожен із яких розкриває окремі аспекти досліджуваного явища.

Обґрунтовано доцільність розгляду взаємодії суб'єктів у досліджуваній сфері як врегульованого нормами адміністративного права системного процесу узгоджених дій уповноважених суб'єктів, спрямованого на координацію діяльності, інформаційний обмін та реалізацію спільних заходів щодо запобігання, виявлення і припинення домашнього насильства, захисту постраждалих осіб і притягнення кривдників до відповідальності.

Встановлено, що зміст взаємодії найбільш повно розкривається через сукупність її основних ознак, до яких віднесено спільність мети, нормативну врегульованість, компетенційну визначеність, узгодженість діяльності, системний характер, сталість інформаційного обміну та комплексний характер. Запропонований підхід розширює наукові уявлення про адміністративно-правову природу взаємодії суб'єктів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та може бути використаний під час подальшого вдосконалення адміністративно-правового регулювання й практичної діяльності уповноважених суб'єктів в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення.

Список використаних джерел:

1. Щорічна доповідь Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про стан додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина в Україні у 2025 році. URL: <https://www.ombudsman.gov.ua/storage/app/media/uploaded-files/2-22042026-0951-shchorichna-dopovid-upovnovazhenogo-2025.pdf>

2. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
3. Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами (Стамбульська конвенція) : міжнар. док. від 11.05.2011. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_001-11#Text
4. Про запобігання та протидію домашньому насильству : Закон України від 07.12.2017 № 2229-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text>
5. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>
6. Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству: постанова Кабінету Міністрів України від 22.08.2018 № 658. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/658-2018-%D0%BF#Text>
7. Колпаков В.К. Адміністративне право України : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 1999. 736 с.
8. Бандурка О.М. Основи управління в органах внутрішніх справ України : теорія, досвід, шляхи удосконалення. Харків : «Основа», 1996. 398 с.
9. Завгородній В.А. Правове регулювання взаємодії органів Національної поліції та громадських організацій у протидії корупції : навч. посіб. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ; Ліра ЛТД, 2016. 168 с.
10. Назар Ю. С. Взаємодія органів внутрішніх справ із місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування у профілактиці адміністративних правопорушень: монографія. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2012. 160 с.
11. Лях Т., Спіріна Т., Рогожинська В. Принципи міждисциплінарної взаємодії у соціальній роботі. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2020. Вип. 27. Т. 3. С. 224–228. DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863.3/27.203727>
12. Салманова О. Ю., Казанчук І. Д. Адміністративно-правові засади міжвідомчої взаємодії Національної поліції України з іншими суб'єктами протидії домашньому насильству в умовах сьогодення. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2025. № 2 (35). Ч. 2. С. 314–329. DOI: <https://doi.org/10.32631/vsa.2025.2.57>
13. Бороздіна К. А., Легенька М. М., Пильо Д. І., Дмитрук Ю. Р., Черпаха К. В. Результати дослідження якості реагування під час воєнного стану відповідних суб'єктів (поліція, суди, прокуратура, соціальні служби тощо), які надають послуги постраждалим від гендерно зумовленого насильства, зокрема домашнього. Київ : ГО «Ла Страда-Україна», 2022. 12 с. URL: <https://la-strada.org.ua/wp-content/uploads/2022/09/la-strada-poll-2.pdf>
14. Національна соціальна сервісна служба України. Національний звіт за підсумками моніторингу спеціалізованих служб підтримки осіб, які постраждали від домашнього насильства та/або насильства за ознакою статі. Київ, 2025. 139 с. URL: <https://nssu.gov.ua/storage/app/sites/22/uploaded-files/national-monitoring-report.pdf>
15. Запобігання та протидія домашньому насильству: підручник / О.В. Ковальова, А.І. Берендєєва. Одеса: ОДУВС. 2022. 368 с.
16. Шевчук О. М. Взаємодія та координація органів державної влади щодо забезпечення державного контролю у сфері обігу наркотичних засобів та психотропних речовин. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2014. № 8. С. 126–129. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2014_8_35
17. Яценко Т. М. Співвідношення понять «взаємодія» та «взаємовідносини» в системі державного управління. *Вісник Національної академії державного управління при Президенті України. Серія : Державне управління*. 2017. № 2. С. 19–25. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnaddy_2017_2_5
18. Лавренова О. І. Адміністративно-правовий статус державної служби як центрального органу виконавчої влади : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Одеса, 2014. 20 с. URL: <https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/8f0391b4-9ba5-43db-b6e9-b734d623884f/content>

References:

1. Shchorichna dopovid Upovnovazhenoho Verkhovnoi Rady Ukrainy z prav liudyny pro stan doderzhannia ta zakhystu prav i svobod liudyny i hromadianyna v Ukraini u 2025 rotsi (2025). [Annual Report of the Ukrainian Parliament Commissioner for Human Rights on the observance and protection of human and civil rights and freedoms in Ukraine in 2025]. <https://www.ombudsman.gov.ua/storage/app/media/uploaded-files/2-22042026-0951-shchorichna-dopovid-upovnovazhenogo-2025.pdf> [in Ukrainian].

2. Konstytutsiia Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 28 chervnia 1996 roku № 254k/96-VR (1996). [Constitution of Ukraine: Law of Ukraine dated 28 June 1996 No. 254k/96-VR]. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> [in Ukrainian].
3. Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence (Istanbul Convention) vid 11 May 2011 (2011). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_001-11#Text [in English].
4. Pro zapobihannia ta protyidii domashnomu nasylstvu : Zakon Ukrainy vid 07 hrudnia 2017 roku № 2229-VIII (2017). [On Prevention and Counteraction to Domestic Violence: Law of Ukraine dated 07 December 2017 No. 2229-VIII]. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text> [in Ukrainian].
5. Pro Natsionalnu polit siiu : Zakon Ukrainy vid 02 lypnia 2015 roku № 580-VIII (2015). [On the National Police: Law of Ukraine dated 02 July 2015 No. 580-VIII]. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> [in Ukrainian].
6. Pro zatverdzhennia Poriadku vzaiemodii subiektiv, shcho zdiisniuiut zakhody u sferi zapobihannia ta protydii domashnomu nasylstvu : Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 22 serpnia 2018 roku № 658 (2018). [On Approval of the Procedure for Interaction between Entities Implementing Measures in the Field of Prevention and Counteraction to Domestic Violence: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 22 August 2018 No. 658]. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/658-2018-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].
7. Kolpakov, V. K. (1999). Administrativne pravo Ukrainy [Administrative Law of Ukraine]. Yurinkom Inter [in Ukrainian].
8. Bandurka, O. M. (1996). Osnovy upravlinnia v orhanakh vnutrishnikh sprav Ukrainy: teoriia, dosvid, shliakhy udoskonalennia [Fundamentals of management in the bodies of internal affairs of Ukraine: Theory, experience, and ways of improvement]. Osnova [in Ukrainian].
9. Zavhorodnii, V. A. (2016). Pravove rehuliuвання vzaiemodii orhaniv Natsionalnoi polit sii ta hromadskykh orhanizatsii u protydii koruptsii [Legal regulation of interaction between the National Police and public organisations in combating corruption]. Lira LTD [in Ukrainian].
10. Nazar, Yu. S. (2012). Vzaiemodiia orhaniv vnutrishnikh sprav iz mistsevymy orhanamy vykonavchoi vlady ta orhanamy mistsevoho samovriaduvannia u profilaktytsi administrativnykh pravoporushen [Interaction of internal affairs bodies with local executive authorities and local self-government bodies in the prevention of administrative offences]. Lviv State University of Internal Affairs [in Ukrainian].
11. Liakh, T., Spirina, T., & Rohozhynska, V. (2020). Pryntsypy mizhdystsyplinarnoi vzaiemodii u sotsialnii roboti [Principles of interdisciplinary interaction in social work]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, 27(3), 224–228. <https://doi.org/10.24919/2308-4863.3/27.203727> [in Ukrainian].
12. Salmanova, O. Yu., & Kazanchuk, I. D. (2025). Administrativno-pravovi zasady mizhvidomchoi vzaiemodii Natsionalnoi polit sii Ukrainy z inshymy subiektamy protydii domashnomu nasylstvu v umovakh sohodennia [Administrative and legal principles of interagency interaction of the National Police of Ukraine with other entities combating domestic violence under current conditions]. *Visnyk Kryminolohichnoi asotsiatsii Ukrainy*, 2(35), Part 2, 314–329. <https://doi.org/10.32631/vca.2025.2.57> [in Ukrainian].
13. Borozdina, K. A., Lehenka, M. M., Pylo, D. I., Dmytruk, Yu. R., & Cherepakha, K. V. (2022). Rezultaty doslidzhennia yakosti reahuvannia pid chas voiennoho stanu vidpovidnykh subiektiv (politsiia, sudy, prokuratura, sotsialni sluzhby toshcho), yaki nadaiut posluhy postrazhdalym vid genderno zumovlenoho nasylstva, zokrema domashnoho [Results of the study on the quality of response during martial law by relevant entities (police, courts, prosecution, social services, etc.) providing services to victims of gender-based violence, including domestic violence]. *La Strada—Ukraine*. <https://la-strada.org.ua/wp-content/uploads/2022/09/la-strada-poll-2.pdf> [in Ukrainian].
14. Natsionalna sotsialna servisna sluzhba Ukrainy. (2025). Natsionalnyi zvit za pidsumkamy monitorynhu spetsializovanykh sluzhb pidtrymky osib, yaki postrazhdaly vid domashnoho nasylstva ta/abo nasylstva za oznakoiu stati [National report on monitoring specialised support services for persons affected by domestic violence and/or gender-based violence]. <https://nssu.gov.ua/storage/app/sites/22/uploaded-files/national-monitoring-report.pdf> [in Ukrainian].
15. Kovalova, O. V., & Berendieieva, A. I. (2022). Zapobihannia ta protydii domashnomu nasylstvu [Prevention and Counteraction to Domestic Violence]. Odesa State University of Internal Affairs [in Ukrainian].
16. Shevchuk, O. M. (2014). Vzaiemodiia ta koordynatsiia orhaniv derzhavnoi vlady shchodo zabezpechennia derzhavnoho kontroliu u sferi obihu narkotychnykh zasobiv ta psykhotropnykh rehovyn [Interaction and coordination of public authorities in ensuring state control over the circulation of narcotic drugs and psychotropic substances]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Serii: Yurytsprudentsiia*, 8, 126–129. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2014_8_35 [in Ukrainian].

17. Yashchenko, T. M. (2017). Spivvidnoshennia poniat «vzaiemodiiia» ta «vzaiemovidnosyny» v systemi derzhavnoho upravlinnia [Correlation between the concepts «interaction» and «interrelations» in the system of public administration]. *Visnyk Natsionalnoi akademii derzhavnoho upravlinnia pry Prezidentovi Ukrainy. Serii: Derzhavne upravlinnia*, 2, 19–25. http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnaddy_2017_2_5 [in Ukrainian].

18. Lavrenova, O. I. (2014). Administrativno-pravovyi status derzhavnoi sluzhby yak tsentralnoho orhanu vykonavchoi vlady [Administrative and legal status of the civil service as a central executive authority]. Extended abstract of Candidate's thesis. Odesa. <https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/8f0391b4-9ba5-43db-b6e9-b734d623884f/content> [in Ukrainian].

Creative Commons Attribution 4.0
International (CC BY 4.0)

Дата першого надходження статті до видання: 22.07.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 21.08.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 00.00.2026